

Nr 119

Av herr Nilsson i Östersund m. fl., om viss ändring av bestämmelserna om egnahemslån.

Till dem som bygger ett eget hem med statslån utgår en del av lånet i form av en s. k. räntefri stående del, vilken i realiteten är att betrakta som en subvention från statens sida. Subventionsbeloppet är för närvarande 8 000 kronor och föreslås i statsverkspropositionen reducerat till 6 000 kronor på grund av billigare hustyper och nedgången i byggnadskostnaderna. Den statliga subventionen främjar utan tvekan egnahemsbyggarnas — och speciellt då de mindre bemedlades — möjligheter att skaffa sig ett eget hem av modern och tidsenlig standard.

Trots att byggnadskostnaderna är mycket olika i skilda delar av landet utgår den räntefria stående delen med samma belopp över hela riket. Varianterna på kostnadssidan är beroende av en hel rad faktorer. Hus som uppföres i de norra delarna av landet med dess låga temperaturer och långa vintrar kräver betydligt kraftigare och dyrare isolering än hus som uppföres på orter med bättre klimatiska förhållanden. Byggnadsgrunder och ledningar måste ner på större djup i de kallare delarna av landet, vilket medför en avsevärd stegring av arbetskostnaderna. Fraktkostnaderna på byggnadsmaterial varierar också starkt. Många egnahemsbyggare har långa frakter, de bor kanske långt från järnvägsstationen och får då betala dryga omlastningskostnader. Detta är ofta fallet i de glest befolkade delarna av landet, medan man på många andra byggnadsplatser har materialleverantörerna i närheten. Den fackutbildade arbetskraften är ofta koncentrerad till städer och större tätorter, vilket medför att den som bygger ett eget hem ute på den rena landsbygden får vidkännas extra utgifter i form av traktamenten till erforderliga specialarbetare.

Allt detta medför i praktiken att omkostnaderna för egnahemsbyggarna blir högst olika i skilda delar av landet. Detta faktum har man även tagit hänsyn till när man fastställt normerna för lånegivningen till flerfamiljshus. Till sådana hus utgår tilläggs lån av subventionskaraktär med belopp som varierar mellan 2: 40 och 3: 60 per kvm lägenhetsyta beroende på till vilken ortsgrupp vederbörande kommun hänförs, vilken ortsgruppering jämlikt bestämmelserna i 13 § kungl. kungörelsen den 30 juni 1948 om tertiär- och tilläggs lån bestämmes av Kungl. Maj:t. I fråga om egnahemslånens räntefria stående del finns — som tidigare påpekats — ingen sådan gradering med hänsyn till byggnadskostnaderna.

Den ortsguppering som gäller beträffande tilläggs lån till flerfamiljshus

synes av praktiska skäl knappast kunna rekommenderas beträffande egnahemsbyggandet. Däremot bör den zonindelning av landet, som gäller med avseende på kravet på värmeisolering (enl. Meddelanden från statens byggnadslånebyrå 5/1943) kunna läggas till grund för en differentiering av den räntefria stående delen av egnahemslånet. Även om det kan visa sig behöfligt att den nuvarande zonindelningen behöver smärre justeringar i samband med en reform i motionens riktning, synes det oss under alla omständigheter skäligt att den räntefria stående delen av egnahemslånen graderas med hänsyn till byggnadskostnaderna, varför vi vill föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en skyndsam översyn av nu gällande författningar så att dessa bringas i överensstämmelse med de krav som framställs i motionen.

Stockholm den 24 januari 1955

Birger Nilsson,
Östersund

Sigfrid Jonsson

Helge Lindström

Nr 120

Av herrar **Rimås** och **Boija**, om anslag till periodisk placering av en helikopter i Norrköping.

(Lika lydande med motion nr 91 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1955

S. Rimås

Gust. Boija
